

Pledoaria unei adolescente pentru părinți

De ce n-a mai găsit o fată frumoasă, inteligentă, sensibilă puterea să trăiască? La 15 ani, nu te-ntrebi dacă viața are sens, dacă merită sau nu să lupți pentru ceea ce îți doresti. O faci pur și simplu și te simți împlinit!

„Nu vă despărțiți! Dacă vă despărțiți, copiii voștri vor ajunge ca mine! Iubiți-vă!”. Este strigătul de disperare al Andreei, o fată de 15 care și-a luat viața azi-noapte! Este mesajul unui copil. Părinții lui s-au despărțit când avea numai trei ani. Un copil extrem de sensibil care avea nevoie disperată de iubire.

“Viața va merge înainte cu sau fără mine! Dar, poate, sinuciderea mea va schimba lumea!” - sunt cuvintele unei ființe care nu avea cui să spună ce o doare. Să ne gândim bine la ele! Noi știm să comunicăm și să ne ascultăm copiii? Știm să-i înțelegem, să le oferim sprijin, protecție?

“M-am obișnuit fără iubirea voastră”, le-a scris Andreea în biletul de adio părinților ei! Un caz sfâșietor, o scrisoare de adio devastatoare, care exprimă toată singurătatea, suferința și deznădejdea care-au ucis un copil.

Andreea avea doar 15 ani, vârstă la care un copil are cea mai mare nevoie de sprijin de înțelegere, de vorbele mamei, de sprijinul tatălui. Andreea însă n-a avut nimic din toate acestea. Când avea numai trei ani părinții ei au divorțat și și-au văzut de viețile lor. Fetița a rămas în grija bunicii. Poate că suferința ei a început chiar atunci, când avea trei ani, poate că a suferit timp de 13 ani în tăcere, fără să aibă cui să-i spună ce are pe suflet. Pentru că lângă ea nu erau părinții. Doar bunica, o bătrână atât de îndurerată astăzi.

Tatăl Andreei s-a recăsătorit, Are un copil și acum așteaptă un altul. După divorț și-a făcut o altă viață și are o altă familie. Oare a vorbit destul cu Andreea? Oare a știut ce e-n sufletul ei cu adevărat? A știut ce simte fata lui? A știut de ce are ea nevoie la vârsta de 15 ani, când lumea și viața, pot fi atât de complicate? Iar mama, mama ei unde a fost?

Andreea era o fată excepțională, foarte deșteaptă și foarte frumoasă. Olimpică la engleză, pasionată de rock, de baschet, de literatură, de cuvintele scrise. Și extrem de sensibilă. Profesorii și colegii ei sunt stupefiați, nu le vină să creadă că o fată atât de specială a fost în stare de un gest extrem, că nu mai este.

Înainte de a se arunca în gol, Andreea a scris nouă pagini, o scrisoare tulburătoare, o mărturisire, o confesiune adresată lumii. Nu mai suporta oamenii, simțea că nu are prieteni și era foarte dezamăgită. O pagină i-a adresat-o prietenului ei, lui Lucian, băiatul de care era îndrăgostită. Erau de un an împreună. Dar și lui i-a spus „Adio”!

Joi, fetița va fi coborâtă în mormânt. Am învățat ceva din tragedia ei? A fost zadarnică moartea ei? Sunt prea mulți copii și tineri care se simt străini în lumea de astăzi, suferă și nu pot comunica. Și nu merită asta. Au nevoie de iubire, de părinți, de prieteni, de sfaturi și de înțelegere.